

священначалници да приговори съ тѣхъ вѣстанieto на сичкитѣ цѣркви; той бѣше обявилъ на християнитѣ да ся отдѣлжтъ за всегда отъ Турцитѣ, и да ся оттеглжтъ съ тѣхнитѣ пастири, съ тѣхнитѣ жени и дѣца въ планинитѣ, за да устроижтъ священната война, и да нападнжтъ отъ тамъ врѣзъ Турцитѣ. Градищата и селата, на неговиятъ гласъ, останахъ пусти; Турцитѣ смаени отъ тѣхното уединение, опитахъ ся чрѣзъ нѣкои нападения да ги подчинжтъ, но ся отблжнахъ отъ врѣдъ по планинитѣ, и не подирѣ много врѣме ся изгонихъ и отъ градищата. Македония, Тесалия, Епиръ, Акарнания, Етолия, Пелопонесъ, Евбѣя и Архинелагъ бѣхъ едно войно поле по сухо и по море което поглѣваше коги тиранитѣ, коги робитѣ.

Али-паша отъ Янина, който бѣше въ война съ Турското правителство, като намери за сгодно да умножи неприятелитѣ на своитѣ неприятели, бѣше издалъ сжщиятъ една прокламация кжмъ Сулийотитѣ, които бѣхъ, другъ пѣтъ, изгонени отъ него, и на които като имъ отдаде мѣстото и крѣпоститѣ съ тонове и други военни потрѣбности, направи ги свои привязанници противъ Турцитѣ. Съ хиляди души като слизахъ отъ планинитѣ, водини отъ своитѣ главатари, подигахъ градищата и коляхъ Турцитѣ, които ся оттеглихъ въ крѣпоститѣ и ся браняхъ отъ тамъ. Жертвитѣ и притѣжленията на свободата ся сравнявахъ съ тѣзи на тиранството. Пелопонесъ не бѣше освѣнъ огнь и крѣвь подъ крѣжетътъ и подъ мѣсецътъ; отъ три вѣка робство отмжстваше три вѣчното притѣснение. Двѣтъ поколения и двѣтъ религии считяхъ еднакви нагоби и жертви. Еврона потришерваше отъ страхотия въ рассказванието на тѣзи огнове и жертви. Двѣ племяна, два народа, двѣ вѣри въ едно сжщо мѣсто да ся притѣскжтъ тѣло съ тѣло, отъ морскитѣ джлги и островски брѣгове до врѣховетѣ на Пинда и на Тесалия. Патрасъ, Мисолонги погинахъ отъ растройство. Общата пѣсенъ на вѣстанieto и на отчаянието, сжставена отъ Ригасъ, ечаше по сичкитѣ планини;